

РЕШЕНИЕ

№ 3887

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 10.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Василева, като разгледа дело номер **3143** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба на З. Т. С. от с.Д. Б., Р. „Кремиковци”, Столична община, срещу заповед №ДК-02-СО-07/04.02.2010г., издадена от началника на Сектор С. Р.-Ю. Р.. С оспорената заповед е наредено премахването на незаконен строеж „Стопанска постройка с бетонова площадка пред нея”, изпълнен от жалбоподателката З. С. в поземлен имот №53 /стар УПИ IV-59/, извън регулация /стар кв.11/ по плана на с.Д. Б..

Жалбоподателката моли да бъде отменена оспорената заповед, като незаконосъобразна поради противоречие с материално- правните норми. Твърди, че строежът е търпим по смисъла на §16 ал.1 от ДР на ЗУТ. Моли да ѝ бъдат възстановени направените разноски по делото.

Ответникът - началникът на Сектор С. Р.-Ю. Р., не представя становище, не се явява и не изпраща представител в открито съдебно заседание.

Заинтересованите лица Р. С. Т., К. С. Т. и В. С. Ангарева оспорват жалбата. Считат, че не са налице предпоставките на §16 ал.1 от ЗУТ. Претендират разноски по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателката е наследница на Тодор Стефанов Т., бивш жител на с.Д. Б.. Заинтересованите лица са наследници на Симеон Стефанов Т., бивш жител на Г.С.. Техните наследодатели са участвали в съдебна делба на съсобствен имот пл.№59, парцели IV и V, кв.11 по плана на с.Д. Б.. С решение от 27.02.1963г. и Протокол от 07.06.1963г. на С народен съд по Г.дело №1559/1962г. С С е получил в дял парцел IV-59 кв.11, а Т С е получил в дял парцел IV-A-59.

По делото е представена скица №9400-82/28.01.2010г., издадена от СО, Р. „Кремиковци“, копирана от отменен регулационен план от 1928г., за поземлен имот IV-59 8 /стр.24 от делото/. На скицата не е отразена границата между имотите, получени в резултат на съдебната делба.

Видно от представената скица за идентичност и удостоверение, издадени от „Географска информационна система-С.“ ЕООД през 1960г. за имотите е утвърден нов регулационен план, с който от имот №IV-59 са образувани имотите IV-59 и IX-59. Към настоящия момент няма действащ регулационен план за местността и имотите са извън регулация. Поземленият имот с пл.№59 е идентичен: 1/с УПИ IX-59, X-59 и с части от УПИ IV-59, V-59, 1-59, XVI-59 от регулационен план от 1960г.; 2/ с поземлени имоти с пл.№№50, 51, и с части от поземлени имоти №№52,53, 104, 105 от актуалния кадастрален план на Столична община. При съпоставка на двете скици е видно, че имот IV-59 е идентичен с имоти №№50 и 53.

Имотът на жалбоподателкаТ. получен в наследство от Тодор Стефанов Т., е идентичен с УПИ IX-59 от регулационния план от 1960г. и с имот №50 от актуалния кадастрален план.

Имотът на заинтересованите лица, получен в наследство от Симеон Стефанов Т., е идентичен с УПИ IV-59 от регулационния план от 1960г. и с имот №53 от актуалния кадастрален план.

Административното производство по издаване на заповедта е започнало във връзка с оплакване на заинтересованите лица до началника на ДНСК за извършен и извършващ се незаконен строеж в техния поземлен имот №53 /стар УПИ IV-59/, извън регулация /стар кв.11/ по плана на с.Д. Б..

Служители на Столична община, Р. „Кремиковци“ са извършили проверка по подаденото оплакване и са установили, че в УПИ IX-59, собственост на жалбоподателкаТ. са изградени стопански постройки, които навлизат в съседния УПИ IV-59 и е излята плоча с приблизителна площ 90 кв.м., за които няма издадени строителни книжа. Връчено е предписание за преустановяване на строителните работи. За проверката е съставен констативен протокол от 17.02.2009г.

След проверката от Столична община жалбоподателката е предявила срещу заинтересованите лица установителен иск за право на собственост върху УПИ IV-59 от кв.11 – искова молба с вх.№20526/09.03.2009г., по която е образувано Г.д.№13913/2009г. по описа на С районен съд, I Гражданско отделение, 28 състав. В исковата молба жалбоподателката се позовава на изтекла придобивна давност.

Служители от СРДНСК също са извършили проверка и са съставили констативен акт №№ С9 -57 -2 от 23.09.2009г., в който е отразено, че жалбоподателката е изпълнила паянтова селскостопанска постройка с приблизителни размери 8,0/9,0м., представляваща част от дърводелска работилница в имот №53. Пред нея е излята бетонова плоча с размери 9,0м/9,0м. с чакащи жезла. Изготвена е окомерна скица,

която съвпада с представеното по делото геодезическо заснемане на постройките.

Установена е също така и изградена масивна селскостопанска постройка – дърводелска работилница без строителни книжа в имот №50, собственост на жалбоподателка Г. за която са съставени констативни актове №С9-57-1 от 23.09.2009г. и №С-51 от 06.10.2009г. Тази постройка не е предмет на оспорената заповед и на настоящото производство.

Констативните актове са връчени на жалбоподателката и тя е подала възражение срещу тях. Не са представени строителни книжа. Не са представени доказателства за учредено право на строеж в имот №53. Жалбоподателката не отрича, че паянтовата постройка и бетонната плоча са изпълнени в имота на заинтересованите лица, но заявява вещни права върху него и прави искане за спиране на настоящото производство до приключване на делото по установителния иск за собственост с влязло в сила съдебно решение.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза. Заключение на вещното лице се цени от съда като обективно и компетентно. В заключението си вещното лице потвърждава идентификацията на имотите на жалбоподателката и на заинтересованите лица по старите регулационни планове и по действащия кадастър. Към настоящия момент няма действащ регулационен и застроителен план за имотите. Паянтовата селскостопанска постройка е изцяло разположена в имот №53. Изградена е от дървени подпори и греди, покривът е покрит с ламарина, оградните стени са от дървени плоскости /галашит/. Оформени са две помещения, които се използват за работилница и за склад. По състоянието на постройката (дървен материал и обшивка на покрива) вещното лице заключава, че тя е изпълнена преди повече от десет години, без да е извършено допълнително пристрояване. Паянтовата постройка е долепена до масивната постройка в имот №50. Възможно е първоначално паянтовата постройка да е била изпълнена като навес, а в последствие да е затворена с оградни стени.

Изслушани са двама свидетели. Свидетелят Й сочи, че към 1981-1985г. в имота на жалбоподателката е била изградена постройка, която се ползвала за дърводелска работилница. Към постройката бил изграден навес, покрит с ламарина. Свидетелят Д. сочи, че в имота на жалбоподателката е имало изградена постройка, по отношение на която заинтересованите лица не са имали претенции. Отношенията между тях се влошили след като тази постройка започнала да става все по-голяма и през 2006г. заинтересованите лица открили напълно изградена паянтова постройка в техния имот и излята плоча, подготвена за масивно строителство. Заинтересованите лица живеели в САЩ, идвали в Б през отпуските си. Плочата била излята през 2008г.

Жалбоподателката представи по делото три броя махленски свидетелства. Съдът счита, че те са неотнормирани към предмета на настоящото дело, тъй като се отнасят за масивната селскостопанска постройка („работилница, изградена от тухли, неизмазана отвън“), изградена в имота на жалбоподателка Г. а не за паянтовата постройка в имота на заинтересованите лица.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган. Съгласно чл.225 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи е от компетентността на началника на ДНСК или на упълномощено от него лице. Законоустановената възможност за прехвърляне на компетентността на друго лице е надлежно упражнена от административния орган с представената заповед

№РД-13-053/26.01.2010г.

В настоящото производство съдът е длъжен да прецени дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената заповед.

Съгласно чл.225 ал.3 от ЗУТ заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностните лица на ДНСК, който се съобщава на заинтересованите лица. Констативните актове в разглежданото административно производство са съобщени на жалбоподателката и тя е подала възражение.

Административният орган е квалифицирал правилно извършените строителни работи като незаконен строеж. Жалбоподателката не установи по безспорен начин, че паянтовата постройка е изградена преди 1987г. Точното установяване на времето на изграждане на паянтовата постройка е без значение за правилното решаване на спора, тъй като безспорно постройката е изпълнена в чужд имот. Съгласно разпоредбите на чл.56 ал.2 от Закона за териториално и селищно устройство /ЗТСУ – действал към твърдения от жалбоподателката период, сега отменен/ и чл. 161 от ЗУТ право да строят в чужд имот имат лица Г. на които е отстъпено право на строеж. Към момента на извършване на постройката и на бетонната плоча жалбоподателката не е имала право да строи в чуждия имот. Заявените в хода на административното производство вещно-правни претенции за придобиване на имота на заинтересованите лица по давност не са относими към преценката за законосъобразност на построеното.

Строеж, изпълнен в чужд имот без строителни книжа и без учредено право на строеж, е незаконен и не може да бъде защитаван като търпим. Следователно не се налага да се изследват подробно предпоставките за търпимост на строежа съгласно §16 ал.1 от ДР на ЗУТ.

Заповедта е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноските по делото са в тежест на жалбоподателката. Жалбоподателката следва да възстанови на заинтересованите лица направените по делото разноски в размер в размер на 505 /петстотин и пет/ лева – за възнаграждение на процесуален представител и такса за издаване на съдебно удостоверение за събиране на доказателства по делото. Таксата от 30 лева, внесена от заинтересованите лица по тяхна жалба срещу същия административен акт, не може да бъде поставена в тежест на жалбоподателката.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.3 от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Т. С. от с.Д. Б., Р. „Кремиковци”, Столична община, срещу заповед №ДК-02-СО-07/04.02.2010г., издадена от началника на Сектор С. Р.-Ю. Р..

ОСЪЖДА З. Т. С. с ЕГН *, от с.Д. Б., Р. „Кремиковци”, Столична община, да заплати на Р. С. Т., К. С. Т. и В. С. Ангарева, тримата от Г.С. сумата 505 /петстотин и пет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд С.-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: